

17 éven át a székelyudvarhelyi napi sajtó szerves része volt, de most változás, változtatás lépett az életébe. Hogy hogyan kezdte, mit csinál most és hogyan képzei el a jövőt, arról ő mesél.

Házfelújításból érkezett, de rohant is tovább a szebeni rallyra, illetve futott volna, ha nem történt volna közben árvíz, de így oda sietett. Keveset beszélhettünk, de a lényeget elárulta...

*Édesapád (**Balázs Ferenc**) rengeteg mindenkinek megtanította a fotózás mikéntjét, ezért Gondolhatjuk, nyugodt lélekkel, hogy neked könnyű volt és ez – hogy te fotós lettél – az ő hagyatéka. Jól gondoljuk, vagy te döntöttél így?*

Évek kellett elteljenek, hogy tudatosuljon az: amit ő csinál, amit ő tanít, az engem érdekel. 15-16 éves lehettem, amikor a fotózás több lett, mint amit addig megszoktam. Akkoriban a Tanulók Házába jártam édesapámhoz és ott dolgozunk, tudtuk mindennek a csínját-bínját. Ez akkor egy természetes dolog volt, ahogy a zenész családban ott van a zongora, úgy nekem ott volt a fényképezőgép a fogason, a kocsiban. Amikor édesapám fotózott, akkor én is csináltam néhány képet. Ez akkor a mindennapok része volt. Később kezdtem úgy fotózni, ahogy én láttam, és ahogy láttatni szerettem volna.

Ekkor kezdődött a fotós karriered?

93-ban érettségiztem és 94-ben hívott **Demeter Levente** a helyi televízióhoz operatőrnek. Akkor már fotóztam, így a napi sajtóban ragadtam.

